

Deklarace moravského národa

Historie je dědictvím, kterého se žádný způsob vlády a správy věcí veřejných nemůže zříci. Dějiny končí i začínají vždy dnes, byly právě takové jaké byly a mají tu výhodu, že je nelze už nijak a ničím změnit. Oproti tomu výklady a pojetí dějin podléhají ideovému prostředí doby.

Morava v roce 1918 nevstoupila do samostatné Republiky československé jako součást českého státu, ani jako součást zemí Koruny České. Podle rakouské ústavy z roku 1867 v době před zánikem habsburské monarchie v roce 1918 byly Království české a Markrabství moravské dvě na sobě zcela nezávislé korunní země, obě podřízené přímo Vídni.

Od vzniku Československa v roce 1918 byly uskutečňovány kroky s cílem svrchovanost Moravy co nejvíce omezovat a moravské povědomí likvidovat. Zrušení zemské samosprávy Moravy zavedením krajské správy v roce 1949, neobnovení zemského uspořádání státu v roce 1991 a opětovně obnovení krajského uspořádání v roce 2000, nerespektující ani její hranice, jsou nejzávažnější příčiny stavu, ve kterém se po staletí samosprávná Morava v současnosti nachází jako bezejmenná součást České republiky.

Zkušenosti se stále se stupňující protimoravskou politikou oficiálních institucí v České republice vedou současnou generaci Moravanů k poznání, že není jiné cesty k obnovení samosprávy Moravské země, než se dát cestou prosazení práva moravského národa na sebeurčení.

My, národ moravský,

v roce 25. výročí konání sčítání lidu, ve kterém se mohli občané České republiky poprvé oficiálně přihlásit k moravské národnosti,

v roce 50. výročí přijetí Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech Valným shromážděním OSN, ve kterém je všem národům zajišťováno právo na sebeurčení

- všechny národy mají právo na sebeurčení. Na základě tohoto práva svobodně určují svůj politický statut a svobodně uskutečňují svůj hospodářský, sociální a kulturní vývoj,
- všechny národy mohou pro své vlastní cíle svobodně disponovat svým přírodním bohatstvím a zdroji bez újmy na jakýchkoli závazcích, vyplývajících z mezinárodní hospodářské spolupráce, založené na vzájemné výhodnosti a mezinárodním právu. V žádném případě nesmí být národ zbaven svých vlastních prostředků k životní existenci,
- Státy, smluvní strany Paktu, včetně těch států, které jsou odpovědné za správu nesamosprávných a poručenských území, budou podporovat uskutečnění práva na sebeurčení a budou toto právo respektovat v souladu s ustanoveními Charty Organizace spojených národů,

při vědomí, že všechny zásadní státoporné změny, které se udály za posledních 100 let na území Moravy, se uskutečnily na základě práva národů na sebeurčení

- v roce 1918 vznik Československa na základě práva československého národa na sebeurčení,
- v roce 1968 vznik československé federace na základě práva českého a slovenského národa na sebeurčení,
- v roce 1993 vznik Slovenské republiky na základě práva slovenského národa na sebeurčení a současný vznik České republiky,

s odkazem na Listinu základních práv a svobod, která je součástí i ústavního pořádku České republiky, ve které je deklarováno

- každý má právo svobodně rozhodovat o své národnosti,
- zakazuje se jakékoli ovlivňování tohoto rozhodování a všechny způsoby nátlaku směřující k odnárodnování,
- nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod,

při přesvědčení že nadešla doba pro prosazení nezadatelného práva moravského národa na sebeurčení

požadujeme:

- 1. Novelizaci zákona č. 273/2001 Sb. o právech příslušníků národnostních menšin, kterou budou definováni občané moravské národnosti, vedle občanů české národnosti, jako většinové národní společenství České republiky.**
- 2. V návaznosti přijetí požadované novelizace zákona č. 273/2001Sb. přijetí takových legislativních úprav, které umožní vznik politicky autonomní Moravské země v rámci České republiky.**

19. prosince 2016, Velehrad, Morava

Souhlasím s Deklarací moravského národa

Jméno a příjmení	Adresa	Podpis